MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il

1. Deuteronomy 26	**דברים כו**
1 When you enter the land that the Lord your God is giving you as a heritage, and you possess it and settle in it, 2 you shall take some of every first fruit of the soil, which you harvest from the land that the Lord your God is giving you, put it in a basket and go to the place where the Lord your God will choose to establish His name. 3 You shall go to the priest in charge at that time and say to him, "I acknowledge this day before the Lord your God that I have entered the land that the Lord swore to our fathers to assign us." 4 The priest shall take the basket from your hand and set it down in front of the altar of the Lord your God. 5 You shall then recite as follows before the Lord your God: "My father was a fugitive Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation. 6 The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us. 7 We cried to the Lord, the God of our fathers, and the Lord heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression. 8 The Lord freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents. 9 He brought us to this place and gave us this land, a land flowing with milk and honey. 10 Wherefore I now bring the first fruits of the soil which You, O Lord, have given me." You shall leave it before the Lord your God and bow low before the Lord your God. 11 And you shall enjoy, together with the Levite and the stranger in your midst, all the bounty that the Lord your God has bestowed upon you and your household.	**א** וְהָיָה, כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה; וירשְׁתָּהּ, וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ. **ב** וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ--וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא; וְהָלַכְתָּ, אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם. **ג** וּבָאתָ, אֶל-הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר יִהְיֶה, בַּיָּמִים הָהֵם; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ. **ד** וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא, מִיָּדֶךָ; וְהִנִּיחוֹ--לִפְנֵי, מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **ה** וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה, וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט; וַיְהִי-שָׁם, לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב. **ו** וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים, וַיְעַנּוּנוּ; וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ, עֲבֹדָה קָשָׁה. **ז** וַנִּצְעַק, אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ; וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קֹלֵנוּ, וַיַּרְא אֶת-עָנְיֵנוּ וְאֶת-עֲמָלֵנוּ וְאֶת-לַחֲצֵנוּ. **ח** וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה, מִמִּצְרַיִם, בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה, וּבְמֹרָא גָּד�ֹל--וּבְאֹתוֹת, וּבְמֹפְתִים. **ט** וַיְבִאֵנוּ, אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה; וַיִּתֶּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. **י** וְעַתָּה, הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי, יְהוָה; וְהִנַּחְתּוֹ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **יא** וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב, אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--וּלְבֵיתֶךָ: אַתָּה, וְהַלֵּוִי, וְהַגֵּר, אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ.

What does this narrative tell us about our national identity in particular and identity in general?

How might you tell your own 4 sentence narrative?

2. **Mishnah Sanhedrin 4:5 based on Munich MS**	**סנהדרין לז ע"א כתב יד מינכין**
For this reason, the person was created individually in the *world*, **to teach you** that whosoever destroys a single soul, Scripture considers that person as though they had destroyed a complete *world*; and whosoever preserves a single soul, Scripture ascribes [merit] to that person as though they had preserved a complete *world*. And for the sake of peace among creatures, that one might not say to his fellow, 'my father was greater than	**לְפִיכָךְ** נִבְרָא אָדָם יְחִידִי [*בעולם*], **לְלַמֶּדְךָ,** שֶׁכָּל הַמְאַבֵּד נֶפֶשׁ אַחַת (מִיִּשְׂרָאֵל), מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ אִבֵּד *עוֹלָם* מָלֵא. וְכָל הַמְקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת (מִיִּשְׂרָאֵל), מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ קִיֵּם *עוֹלָם* מָלֵא. וּמִפְּנֵי שְׁלוֹם הַבְּרִיּוֹת, שֶׁלֹּא יֹאמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ אַבָּא גָּדוֹל מֵאָבִיךָ. וְשֶׁלֹּא יְהוּ מִינִין אוֹמְרִים,[רשויות]

yours, and that the sectarians should not say, there are many ruling powers in heaven; **And to proclaim** the greatness of the Blessed Holy One: for if a person mints many coins from <u>one</u> mold, they all resemble <u>one</u> another, but the Supreme Ruler of Rulers, the Blessed Holy One, fashioned every person in the stamp of the first person, and yet not <u>one</u> of them resembles another. **For this reason**, every <u>single</u> person is obliged to say: the world was created for my sake	הַרְבֵּה (רְשׁוּיוֹת) בַּשָּׁמַיִם. **וּלְהַגִּיד** גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל [מלך מלכי המלכים] הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁאָדָם טוֹבֵעַ כַּמָּה מַטְבְּעוֹת בְּחוֹתָם <u>אֶחָד</u> וְכֻלָּן דּוֹמִין זֶה לָזֶה, וּמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא טָבַע כָּל אָדָם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן וְאֵין <u>אֶחָד</u> מֵהֶן דּוֹמֶה לַחֲבֵרוֹ. **לְפִיכָךְ** כָּל <u>אֶחָד</u> וְאֶחָד חַיָּב לוֹמַר, בִּשְׁבִילִי נִבְרָא *הָעוֹלָם*.

Is this also a personal narrative? What kind of identity is it shaping? What values are being lifted up? Can you identify the literary structure?

3. Pahad Yitzhak, Rav Yitzhak Hutner, Shavuot 21:2	**פחד יצחק שבועות כא:ב**
The basic fact upon which the establishment stands is that a "the person was created as an individual." From this foundational fact immerges two alternating voices. The first voice declares: "All of us are the children of a single father", our family-tree can be traced to a single human being. If so, clearly, all of us are only partial sections of a single unit, and each of us are nothing more than **segmented pieces of a single wholeness**. This is a faithful source of the **unity** of humankind. However, the second voice declares: The nature of the one who births is in the child. Since the head of our family-tree is a single human being, as a matter of course each one of us is imprinted with an aspect of the **uniqueness** of our origin. "Flesh and blood people press many coins from the same seal, and they are all identical, while the Holy Blessed One molded all human beings with the seal of the original person, and there is not a single one who is like their fellow." And thus, this is a faithful source of the uniqueness of the human being. **The result is that the very foundational fact that "the person was created as an individual" gives birth to two alternating descendants. We have a common source to both the unity and the uniqueness of the human being.**	העובדא היסודית, אשר עליה עומד כל הבנין, היא העובדא כי "אדם נברא יחידי". מתוכה של עובדא יסודית זו בוקעים הם שני קולות מתחלפים. הקול הראשון מכריז ואומר: "כולנו בני אב אחד נחנו," ראש היחוס שלנו הוא אדם יחיד; ואם כן, בודאי, שכולנו איננו אלא פרקים, פרקים של קומה אחת, וכולנו איננו אלא חלקים, חלקים של שלמות אחת. והרי זה מקור נאמן לאיחוד-אדם. אולם הקול השני מכריז ואומר: טבע המוליד בנולד. ומכיון שראש היחוס שלנו הוא אדם יחידי, ממלא גם בכל אחד ואחד מאתנו טבועה היא מדת היחידות של ראשית מחצבתנו. "בשר ודם טובע כמה מטבעות בחותם אחד, כולן דומין זה לזה, והקב"ה טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון, ואין אחד מהם דומה לחבירו." והרי זה מקור נאמן ליחוד האדם. ונמצא, דאותה עובדא יסודית של "נברא אדם יחידי" הרי היא בית-אב לשתי תולדות מתחלפות. ויש לנו מקור משותף גם ליחוד-אדם וגם לאיחוד-אדם.

What messages from the Mishnah are amplified by the Pahad Yitzhak? How and when do you experience human unity and uniqueness? How do you experience the relationship between human unity and uniqueness?

4. Bamidbar Rabbah 2:3	**במדבר רבה ב:ג**
The Blessed Holy One loved them with a great love in making them flags like those of the ministering angels,	חָבָּה גְּדוֹלָה חִבְּבָן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂאָם דְּגָלִים כְּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, כְּדֵי שֶׁיִּהְיוּ נִכָּרִין, וּמִמַּיִן שֶׁהוּא אֲהֵבָה

so that they would be recognizable. From whence do we know that this is love for Israel? As Solomon said (Song of Songs 2:4) "He brought me to the banquet room And his banner of love was over me." When the Blessed Holy One was revealed on Mount Sinai, twenty-two myriads of angels descended with God, as it says, "God's chariots are myriads upon myriads, thousands upon thousands" (Psalms 68:18) and all of them are made of flags upon flags, as it says, "flagged among the myriad" (Song of Songs 5:1). Once Israel saw them composed of flags and flags, they themselves started desiring flags. They declared "My God, we want to be made flags like them."…The Blessed Holy One said, "Just as you have desired to make flags, on your life, I will fulfill your request, as it says "God will fulfill all of your requests" (Ps. 20:6)	לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁכֵּן שְׁלֹמֹה אוֹמֵר (שיר השירים ב, ד): הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה, דָּבָר אַחֵר, הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן, בְּשָׁעָה שֶׁנִּגְלָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַר סִינַי יָרְדוּ עִמּוֹ כ״ב רִבְבוֹת שֶׁל מַלְאָכִים, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים סח, יח): רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן, וְהָיוּ כֻּלָּם עֲשׂוּיִם דְּגָלִים דְּגָלִים, שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ה, י): דָּגוּל מֵרְבָבָה, כֵּיוָן שֶׁרָאוּ אוֹתָן יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם עֲשׂוּיִם דְּגָלִים דְּגָלִים, הִתְחִילוּ מִתְאַוִּים לִדְגָלִים, אָמְרוּ אַלְוַאי כָּךְ אָנוּ נַעֲשִׂים דְּגָלִים כְּמוֹתָן, ... אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַה נִּתְאַוִּיתֶם לַעֲשׂוֹת דְּגָלִים, חַיֵּיכֶם שֶׁאֲנִי מְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם) (יְמַלֵּא ה׳ כָּל מִשְׁאֲלוֹתָיִךְ: תהלים כ, ו

5. **Netivot Shalom, Parshat Bamidbar p. 14**	**נתיבות שלום במדבר ודגלו עלי אהבה**
With reference to this [midrash], just as in earthly kingdoms, the flag functions to single out each nation for itself, and it is for this reason that every nation has its own flag. Similarly, beyond the general flag, every military unit and the like has a special flag, because each one has a special function which singles it out from other units. The flag is the symbol of the special function of each unit. And every soldier has a special symbol reflecting their connection to that unit. For this reason, the angels have many levels, such as *melakhim, seraphim, hayot*, and *ofanei hakodesh*, and every single one of them has unbounded special functions. And that is the idea of the flags for the angels, as indicated by the midrash: "Michael together with his flag, Gavriel together with his flag," that everyone has a special path in Divine service through which they service the Blessed God. Thus, Israel desired that they should be made flags--because when Israel saw the innumerable mass of angels, flag after flag; that every one of them is connected to their special mission. They too wanted clarity to know their function and purpose like angels. Because the worst thing is when a person wanders without any mission or purpose in their world, and they have no idea why they are alive or what their work is in this world or why they have been placed in the world.	ויש לומר בזה דכמו שבמלכותא דארעא משמעות הדגל הוא לייחד כל אומה לעצמה, ולכך יש לכל עם דגל משלו. וכמו כן מלבד הדגל הכללי יש גם לכל סוגי החילות וכדומה דגל מיוחד, לפי שלכל אחד יש תפקיד בפני עצמו המייחדו משאר החילות, והדגל הוא האות על תפקידו המיוחד של החיל, וגם כל חיל יש לו אות מיוחד המורה שהוא משתייך לחיל הזה. על דעת זה אצל המלאכים יש בהם הרבה מדרגות, כמו מלאכים ושרפים חיות ואופני הקודש, לכל אחד מהם יש תפקידים מיוחדים בלי גבול, וזהו בחינת הדגלים אצל המלאכים, כלשון המדרש (שהש״ר ב) מיכאל ודגלו עמו גבריאל ודגלו עמו, שלכל אחד יש דרך מיוחדת בעבודת ה׳ באופן בו הם עובדים לה׳ יתברך. וזה שנתאוו ישראל שיעשו אותם דגלים, דכשראו ישראל את המון המלאכים לאין מספר העשוים דגלים דגלים, שכל אחד מהם שייך לתפקיד מיוחד השייך אליו, ותהא להם הבהירות לדעת תפקידם ויעודם כמו המלאכים. כי הגרוע ביותר הוא כאשר אדם מסתובב ללא כל תכלית ויעוד בעולמו, ואינו יודע לשם מה הוא חי ומה פעולתו

MEESH HAMMER-KOSSOYI meesh@pardes.org.il

And this is why the Blessed Holy One said to them: "By your lives! I will fulfill your wish," and with this in mind the matter of the flags of Israel points to the special function of every Jew on earth. Every Jew is designated a particular mission in fulfilling Divine will for which they were put on earth. And that person should know what their mission and purpose is in the world. And this is the expression of God's tremendous love for Israel that was revealed through flags, as it says "his banner of love was over me"—and they made them flags for My name, demonstrating that they are My children and My army. For the great love the Blessed Holy One has for Israel is the clarity to know the purpose and special mission of the Jew in their world, which is the significance of the flags. And that is the eternal subject of this Torah passage, that begins with a counting of the children of Israel to demonstrate that every Jew is a small world to themselves; as we have explained about the verse [enumerating Israel] "by their clans, according to their ancestral houses, telling their names" [Numbers 1:2] which hints that every Jew has a name and narrative unto themselves including a special purpose and mission for which they are put in this world.	בעולם הזה, ולאיזו תכלית ירד לעולמו. ועל זה אמר להם הקב"ה חייכם שאני ממלא משאלותיכם, שעל דעת זה מורה ענין הדגלים של ישראל על תפקיד המיוחד של יהודי עלי אדמות, שלכל יהודי נועדה שליחות מסויימת למלא את רצון ה' שלמענה ירד לעולם, ועליו לדעת מה תפקידו ויעודו בעולם, וזה הביטוי של גודל אהבת ה' לישראל שנתגלה בדגלים, וכמו שנאמר ודגלו עלי אהבה ועשו אותם דגלים לשמי למה שהם בני וצבאותי וגו', שהחיבה הגדולה שחיבבן הקב"ה היא הבהירות לדעת את תפקיד והיעוד המיוחד של יהודי בעולמו, שזו משמעות הדגלים. וזהו ענין נצחיות פרשה זו על דרך העבודה, שמתחלת במספר בני ישראל להורות שכל יהודי הוא עולם קטן בפני עצמו, כמו שבארנו במאמר הכתוב למשפחותם לבית אבותם **במספר שמות**, שמרומז כי לכל יהודי יש שם ומספר בפני עצמו ותפקיד ויעוד מיוחדים שלמם ירד לעולם....
And it is especially possible to understand this matter on the Holy Shabbat, as mentioned in the Shabbat song "All who sanctify the seventh day", because all week a Jew is distracted and confused without calm of mind, and thus does not have the clarity to know their camp and flag. Only on the Holy Shabbat [**MHK**: or the *Pardes Winter Learning Intensive]* do they have that clarity and calm.	ובמויחד אפשר להשיג ענין זה בשבת קודש כמו שנאמר בזמירות שבת, כל מקדש שביעי כראוי לו כל שומר שבת כדת מחללו וכו' איש על מחנהו ואיש על דגלו. בכל ימות השבוע יהודי מוטרד ומבולבל בלא ישוב הדעת, ואין לו את הבהירות לדעת מחנהו ודגלו, ורק בשבת קודש

What are the multiple identities/flags that you wave that give you a sense of mission and of being loved?